

[Justitsministeren]

men man kan jo få folk til de mærkeligste ting her i landet. Jeg synes imidlertid ikke, at det kan være spørgsmål af den karakter, der bør være afgørende i forbindelse med denne sag.

Det, vi siger i al sin enkelhed – og jeg håber, at vi er de fleste – er, at vi gerne vil vise kirken, den kristne religion, den respekt, at vi opretholder roen omkring helligdagene og giver kirken denne beskyttelse, og vi siger, at vi synes også alle, det er i orden, at kirken i særlig grad vil beskytte de afgørende helligdage. Det er det, det drejer sig om, og det håber jeg at et flertal kan give tilslutning til.

Jimmy Stahr (S):

I spørgsmålet om politivedtægt og lovgivning stillede ministeren sig kritisk over for det, jeg havde sagt. Jeg mener i virkeligheden, det er justitsministeren, der er ulogisk på dette punkt, for det, der sker nu med ministerens ændringsforslag, hvis det bliver vedtaget, er, at politivedtægten skal gælde for de 48 søndage, og så skal lovgivningen gælde for de 5 helligdage. Det er der altså ikke meget logik i.

Ebba Strange (SF):

Efter ministerens svar vil jeg bare endnu en gang slå fast, at jeg finder ændringsforslagene fuldstændig overflødige. Hvis ministeren ikke vil stramme op i de dispensationer, der allerede gives, bliver det altså en bestemt gruppe mennesker, nemlig dem, der er sportsinteresserede – og det er i høj grad mænd, der er interesserede i fodbold og boksning og den slags ting – der kan få lov at gøre, hvad de vil på disse fire helligdage, mens en lang række andre mennesker, der har andre interesser, ikke kan få lov til det.

Jeg synes, det er inkonsekvent, og jeg kan ikke rigtigt forstå, at den argumentation spiller nogen særlig stor rolle i dette folketing. Kunne vi beholde § 1 – det kan vi jo eventuelt vende tilbage til – synes jeg, det var i orden, men jeg synes, argumentationen for disse fire højhelligdage bliver svagere og svagere, efterhånden som debatten skrider frem.

Wilhelm (VS):

Jeg vil først gerne lige have konstateret, at det forslag, fru Margrete Auken stemte for for to år siden, var en fuldstændig afskaffelse

af helligdagsloven, og alt det andet er altså noget, fru Margrete Auken har hentet sammen siden da i hvert fald og vel også siden førstebehandlingen i denne omgang.

Til fru Inge Krogh vil jeg godt sige, at hvis hun havde hørt ordentligt efter, havde hun hørt, at jeg sluttede min omtale af biskop Bertelsens indlæg med at sige, at jeg ikke kunne føle mig alt for sikker på, om det nu også var ment i spøg – sådan læste jeg det i første omgang. At påstå, at man undergraver grundloven på – hvad var det, det oven i købet hed? – skæbnesvanger vis, kunne jeg dog dårligt forestille mig at nogen kunne skrive i fuld alvor og da slet ikke biskop Bertelsen. Hans partimedlemskab har vi vist alle sammen kunnet læse om i aviserne. Det var meget fremme i forbindelse med hans udnævnelse til biskop, men om det stadig væk står ved magt, må man vel hellere spørge S'erne eller ham selv om.

Til justitsministeren vil jeg godt sige, at jeg har ikke bebrejdet ham, at han kom med dette forslag, men jeg har berettet, hvordan tingene er sket, hvordan tidsterminerne har været, for at det ikke skal virke fuldstændig urimeligt, hvis vi andre nu bliver nødt til at sige – hvis der da er tilstrækkeligt mange af dem, hr. Heinesen har kaldt et eller andet – at så afbryder vi denne tredjebehandling og finder en anden løsning på sagen i januar måned. Det var derfor, jeg nævnte det.

Ministeren sagde, at nu ville han ikke snakke mere om fodbold og boksning osv., og så snakkede han alligevel lidt om det, men jeg synes egentlig, at ministeren skylder at fortælle tinget, om han stadig væk fastholder det, han fortalte retsudvalget, at det, han vil bruge den bemyndigelse, han får i henhold til § 2, stk. 3, til, hvis han får den, er at lave generelle dispensationer, så der overhovedet ikke skal søges om noget som helst, men at der er fuldstændig frit slag i hvert fald, fortalte ministeren i retsudvalget, når det gælder professionel fodbold. Det synes jeg egentlig ministeren skulle meddele tinget, før man stemmer. Er det det, man vil, og er det eventuelt andre ting, ministeren har i tankerne at lave generelle dispensationer for? Det har dog en vis betydning, for at man kan se, hvad det er for en situation, man bringer sig i ved at vedtage disse ændringsforslag.